

NettiPyhis syyskuu 2015 Teemajuttu

Syysrauhaa pesässä

*”Keltaiset lehdet ja ruskeat leijuvat maahan kuin untuvat. Herra me kiitämme niistä!
Oravat harmaat ja pulleat, oksalta oksalle loikkivat. Herra me kiitämme niistä!
Laskee punainen aurinko, linnutkin muuttavat maasta jo. Herra me kiitämme niistä!
Tähtiä pieniä kirkkaita, alkaa vilkkua taivaalla. Herra me kiitämme niistä!”*

Lasten virsikirjassa virsi 140 menee näin. Siinä kiitetään syksystä. Mitä? Onko syksy muka kiittämisen arvoinen? Kesähän on paljon parempi, kun on lomaa, tarkenee uida, ei tarvitse kovin paljon vaatetta ylle, kukat kukkivat ja linnut laulavat. Mutta; syksyllä kypsyvät omenat, puolukat, ja ne keltaiset, ruskeat ja punaisetkin lehdet loistavat upeasti syysauringossa. Luonto on täynnä väriä.

Taivaallinen Isä, Jumala näki hyväksi luoda syksyn, jolloin monet kasvis- ja hedelmäsadot korjataan talteen talven vitamiineiksi. Oravatkin keräävät esimerkiksi siemeniä ja marjoja ruokavarastoihinsa talvimurkinaksi. Luonto saa pikkuhiljaa asettua lepäämään, jotta taas keväällä se jaksaa herätä kukoistamaan. Syksyllä voi nähdä suuria muuttolintuparvia sekä kurkiauroja kun ne ovat lähdössä lämpimämpiin maihin. Illan pimetessä tähdetkin alkavat vilkkua taivaalla! Saa nauttia syksyn väreistä, kirpeästä aamusta ja maukkaista kasvis-, marja- ja omenaherkuista.

Pesä tulee varmasti eläimille näin syksyllä tärkeämmäksi ja tärkeämmäksi. Siellä on suojaa ja lämpöä syyskylmillä. Yöt ovat jo paljon viileämpiä kuin kesällä.

Meistä ihmisistäkin tuntuu mukavalta käpertyä lämpimään pesään, kuin syliin, näin syksyllä hämärämpinä iltoina esimerkiksi sohvan nurkkaan viltin alle. Voit ottaa lämmintä juomaa, vaikka kaakaota, muita herkkuja, hyvän kirjan ja sytyttää yhdessä vaikka kynttilä palamaan. Voit mennä myös vaikka kaverin kainaloon.

Käy keräämässä ulkoa kauniita lehtiä ja tee niistä asetelma peilille, kauniille lautaselle tai maljakkoon. Sitten voit sytyttää siihen kynttilän. Muista turvallisuus!

*Kun syksyllä peippo lähtee,
ja laulu häviää
ja metsä on aivan tyhjä
niin puilla on ikävää.
Sen vuoksi tulee tuuli
ja oksia kiertelee.
Se tekee pesiä puihin
ja niissä ulisee.
Ja kun pieniä peippojansa
puu muistaa suruissaan,
niin tuulen hassu laulu
sen panee nauramaan.
(Aale Tynni)*